

SZARVAS és VIDEKE

TARSADALMI ÉS SZÉPIRODALMI HETILAP.

Szerkesztőség:

Beliczey-utca 11. szám, hova a lap szellemi részét illető közlemények küldendők.
Kéziratok vissza nem adatnak.
BÉRMENTELEN LEVELEK EL NEM FOGADTATNAK.

MEGJELNIK MINDEN VASÁRNAP.

Előfizetési árak:

Egész évre . . . 8 kor. — Félévre . . . 4 kor.
Negyedévre . . . 2 kor. — Egyes szám . 16 fill.

Kiadóhivatal:

Beliczey-utca 11. szám. (saját ház,) hová az előfizetési pénzek intézendők.

Hirdetéseket jutányos áron elfogad

Kiadó s lap tulajdonos **SÁMUEL ADOLF**

VÖRÖSMARTY.

Ünnepelni, jubilálni nagyon szeret és nagyon jól tud a mi lobbanó természetű nemzetünk.

Csak némi alkalom kell rá s a feledés mohával eltakart névre megint friss koszorút fonunk és az alkalmiság örömeiben újra föltámasztjuk a végkép eltemetett.

A ki hétköznapokon eszünkbe se jut: ünnepi sorban tömegek élére kerül, mint fölkapott jelszó s a méltatlanul mellőzött név diadalával arany betűiben ragyog.

Ime az ország apraja-nagyja Vörösmarty Mihályt emlegeti mostan. Iskolákban, színházakban, uri körökben Vörösmarty emlékeztetere szavalnak, énekelnek és pénzt gyűjtenek Vörösmarty Mihály szobrára.

És mindez első sorban, mindenkiféle azért történik, mert a magyar nemzetnek ismét jubilálni van alkalm: száz esztendeje annak, hogy Vörösmarty Mihály 1800. december 1-én született.

A Szózat, a Főthi dal, a Vén cigány, a Szép Ilonka költője, a magyar költői nyelv megalkotója és mestere, a nemzeti költészet izrőlizre magyar lelkű fejedelme, a kinek felsőleges lantján új élet kelt régi dicsőségük az égi homályból: az örökké való Vörösmarty Mihály 1855. óta künn porhad a temetőben és a mai nemzedék már-már felejteti kezdte a mostani izlés szerint csöppel sem divatos költő-királyt.

Sokszor sirni szerettem volna annak a szomorú tapasztalásnak a révén, hogy Vörösmarty remek munkái a könyves polczokon porladoznak és a magyar nép, mely hálátlanul és hűtlenül elfordult a legszebben, legédesebben zengő leghatalmasabban zúgó költői nyelv csodás erejű mesterétől, csiripelő inczifenczek, kuplgyártó komédiások diadalszekerét tolja.

De bármily sötétan gombolyogtak is a fet-

hők a magyar költészet berkei fölött, én vak bizodalommal hittem, hogy lesz még egyszer ünnep a világon:

Most szerte az országban elnémulnak a csörgősapkák és az áhítat hangján zeng minde-nütt Vörösmarty Mihály neve. Gyűlnek a fillérek, a koronák a kis és nagy összegek a magyar költőkirály szobrára; ezer meg ezer ünnepi gyülekezésben éneklék a Szózatot, szavalják Vörösmarty verseit és dicsőítik Vörösmarty költészetét.

Azonban ez még mindig nem az az ünnep, a melyről Vörösmarty Mihály jósleke álmodott.

Vissza kell térnünk a Vörösmarty szelleméhez. Azokat az eszményeket kell ismét oltárainkra emelnünk, a melyekért Vörösmarty lelkesedett. A magyarság ősi földjeit kell újra felszántanunk és bevetnünk a Vörösmarty eszméinek magvaival. Akkor valósul majd, a miről Vörösmarty apánk álmodott, hogy lesz még egyszer ünnep a világon! A szóvirágok közé, melyekkel az alkalmi ünneplők Vörösmarty nevét oly dusan koszorúzzák, fűzzük piros fonálnak azt a jó kívánságot, hogy ünnep után is, állandóan maradjon közöttünk, ihlessen meg, tegyen jó magyarossá, nemzeti munkánk buzgó hőseivé a Vörösmarty költészetéből kisugárzó ősmagyar lélek.

Erre van főtötte sürgős szükségünk nekünk, a ránk virradó huszadik század magyarjainak, a kiket összezaglyáltak, sarkainkból kiforgattak, idegen istenek bátványképére elferdítették a meg nem emésztett nemzetközi hátrók.

Vörösmarty ünnepein buzgó imádság epe-dezzen százezerek ajkain azért, hogy megint a régi dicsőség szent zászlai lobogjanak küzdelmeink útján fejjük fölött.

Isten segíts, népeknek Istene! Add, hogy az a tűz, melyivel most Vörösmarty nevét övez-

zük, ne muld szalmaláng legyen! Add, hogy Vörösmarty, a kinek költészetét az ünnepi alkalom dicsőséggel koszorúzza, időtlen időkün át, a hétköznapok szürkeségében is igazán a miénk legyen és közöttünk maradjon! Izlést, irányt, honszerelmet, magyar arjadó imádságot jelentsen mindhalálig Vörösmarty Mihály neve.

Rudnyánszky Gyula

10093 ikt.

Szarvas község előljáróitól.

1900

Hirdetmény.

Alólírott községi előljáróság részéről ezenel közhírré tételik, hogy a község területén lévő s a községi képviselő testület 162/1896 sz. közgyűlési határozatával mintegy 26 km. hosszban megállapított

7 községi (közüllő) közut törzskönyvező

munkáinak biztosítása céljából a képviselő testület 185/1900 sz. határozatával jóváhagyott alábbi feltételek mellett zárt írásbeli versenytárgyalás fog tartatni.

1. A törzskönyvek (térfékek és műleírások) minden utvonatra külön a 71871/892 és 43110/1893. számú kereskedelemügyi miniszteri rendeletnek megfelelően szerkesztendők.

2. Az állandó pontjelzők 40/40/20 cm. méretű jó minőségű kőből az elhatárolási karok Sz. V. betűkkel, a hektóméter karok megfelelő számmal ellátott 7/8/70 cm. méretű alól 5/7/50 cm. méretű keresztfával ellátott akáczfából, a kilométer oszlopok 13/15/160 cm. méretű kellően kiállított akáczfából rásütött számmal alul 10/10/50 cm. méretű akácz keresztfával ellátva készítendők.

3. Az előző pontban említett elhatárolási és hektóméter karok valamint a kilométer oszlopokhoz szükséges akáczfát a község adja sajátjából, ezeknek kifaragtatása és elkészítése azonban vállalkozó terhe.

SZARVAS és VIDEKE TÁRCZÁJA.

ARANY MISE.

Elhangzott már az esthajnali harangszó. A kis falura ráborult az alkonyat. A paplak vadszólós verendáján négyen ültek együtt, a plébános és vendégei. A négy galambosz aggastyán gyermekkori jóbarát, hosszú idő után hozta össze őket ismét egy ünnepi alkalom: holnap mutatja be a plébános aranymiséjét. Az előestéjén lakomát rendezett a plébános, a többi vendégek mind elmentek már, csak ők maradtak négyen. Vacsora után önkéntelenül elborongtak, a mi sehogy sem tetszett az egyik vendégnek. Rázios Gerzson bácskai földbirtokosnak. Nagy vívór volt Rázios egész életében s most hamis kalandok elbeszélésével iparkodott elüzni az emlékezés felhőit. Miután már egy párszor megnevetette a társaságot, odaszólt a plébánoshoz a ki néhányszor megkorholta:

Jól van, jól páterkám. Nekem már nincs szükségem javulásra. Hanem hát ha az én szerelmi történetem nem tetszenek, halljunk téled egyet, ugy se beszélgettünk még több, mint ötvenesztendő barátságunk alatt sohasem bizalmasan e szerelemről.

A bizzar ötletre elneveték magukat s a három aggastyán évődni kezdett a tisztelendő urral, hogy mondjon el egy szerelmes történetet. A plébános ajkán bánatos, rezignált mosoly jelent meg. Ha már mindenáron akarjátok, legyen,

Felpillantott a csillagos égre, azután beszélni kezdett.

A történet hőst nevezzük Frater Titusznak, Ez a neve, a mikor bekerült papnövendéknek a kolostorba. Hanem, hogy miképpen került be, annak is van története. A püspök földmérője volt az apja Frater Titusznak. Egy napon künn járt a mezőn, meghűtötte magát s belehalt a bajába. Az özvegy egyedül maradt tizenegy esztendőös fiával. Nem maradt semmiük, ki kellett volna költözniük még a kis házból is, ahol eddig laktak, mert hát az már az új földmérés lakása lett volna. De a püspök nem hagyta, hogy nyomorba jussanak.

— Ne busoljon, szólt az özvegyhez. Lesz kenyere holta napjáig. Kitanitatom a fiát is, legyen belőle pap, ha letette a vizgátat.

Az özvegy hálásan csókolta meg az ősz főpap kezét. Persze, hogy pap lesz a fiából, mi is lenne más Arra azonban senkinek gondolt, hogy ott lakik a szomszédban Weber, a gazdag pék. Volt egy szép leánya az Eszti, Gyermekkora óta együtt játszott vele a földmérés fia, Nöttek, nöttek a gyermekek és mikor Eszti sülldő lány lett, még többet együtt voltak, mert hát gyakran átment az özvegyhez segíteni egyetmást. S pajtáskodásból szerelem lett, nagyobb, mint akárci is hitte volna.

A földmérés fia éppen érettségi vizsgálatra készült, a mikor az édes anyja nagy beteg let. Az Eszti kepoita. Az orvos pedig azon a napon, mikor a földmérés fia letette a vizgát, megmondta, hogy az özvegynek

immáron csak napjai vannak hátra. A fiu sokáig könyvezett odakiünn, azután bejött és leült a beteg ágya mellé, szemben a leánnyal.

— Szegény anyám, susogta hosszú halgatás után, mennyit szenvedett. Mi lesz belőlem, ha ő is itt hagy, senkim sincs kívül.

Szeméből lassan pergett alá a könny.

Hát én senki vagyok? — szólt a leány közelebb hajolva hozzá. Az anyádat nem tudom pótolni; de szeretni foglak mindig... nagyon, mintha csak a... testvéred volnék.

S lassan megsimognta a fiu fejét. A földmérés fia fölpillantott. Szemük találkozott, kezük egymásba fonodott. Így ültek sokáig némán.

Nem hagyjuk el egymást soha, suttogta végre a fiú megcsókolta a leány kezét.

Soha... soha, ismételte a leány könnyezve.

Künn már alkonyodni kezdett, a szobából eltűnt a napsugár, a beteg asszony fölébredt.

Elmehetsz édes leányom, — szólt Esztihez Jól vagyok... jól érzem magam... jóéjszákát. Alig, hogy a leány e szobából kilépett, az özvegy közelebb szólította a fiát.

— Édes fiam, suttogta megtört hangon, érzem, hogy itt az utolsó óráim. Itt hagylak rem sokára egészen megadra. De azért nem maradsz párfogó nélkül. Mikor apád meghalt, anyádnak a püspök adott kenyeret. Gondoskodni fog rólad is. Édes fiam, én papnak szántalak, megmondtam ezt akkpr a püspöknek is; akinek annyi halálval tartozunk. Igérd meg nekem... az özvegy itt már akadékozottan kezdett beszélni, igérd

4. A munkát 1901. augusztus hó első napjáig készítenő el.

5. Az ajánlatokhoz vállalati összeg 5%-a melléklendő, mely összeg a szerződés megkötése

alkalmával a vállalati összeg 10%-ára lesz kiegészítendő s mint biztosíték a munka hitelesítéséig a község közpénztárában letétben fog tartatni.

6. A munkára nézve a kilométerenkénti egység áron és az azzal kiszámított vállalati áron felül kiteendő még külön az az egység ár, a melyért a vállalkozó mérnök a magánosoktól elfoglalandó területek szükséges munkáit kataszteri holdanként végezni hajlandó.

7. A fentebbi munkálásra vonatkozólag vállalkozóval szerződés fog kötetni s ennek valamint ezen szerződési viszonyból származó egyéb bélyegköltéseknek viselése vállalkozó terhe.

8. A képviselőtestület fentartja magának a beérkező ajánlatok között a szabad választás jogát.

Felhívtnak a versenyezni kívánó okleveles mérnökök, hogy ajánlataikat, melyben kiteendő, hogy vállalati feltételeket ismerik s azokat magukra nézve kötelezőknek fogadják el, a leirt módon felszerelve alólirott községi eljárásához

1900. évi december hó 15-ig adják be.

9. A megkötendő vállalati szerződés a községre nézve csak a képviselőtestület jóváhagyása után ellenben vállalkozóra a szerződés aláírásakor válik jogérvényessé.

Kelt Szarvason, 1900. évi november hó 15.

Az előjárók nevében:

Salacz József,
h. első jegyző.

Melis János,
bíró.

A Körösök hajózhatóvá tétele.

Két éve már annak, hogy a Körösök hajózhatóvá tétele tárgyában a budapesti Schlesinger és Polakovics gabona nagykereskedő cég kezdeményezésére egy értekezlet lett Szarvasra összehívva. „Szarvas és Videke” gazdalkodó és kereskedő közönsége nagyszabású eszmecsere után üdvös, s a kereskedelemre rendkívüli fontosságúnak mondotta ki a Körösök hajózhatóvá tételének eszméjét s elhatározta, hogy egy nagyobb — az egész Körös vidéket magában foglaló, érdeklődőkkel álló küldöttséggel járul a miniszter elé az eszme megvalósítására. A szép terv meg volt, de valahol elpihent, míg végre a vármegyének minden jóra kiterjedő figyelmű alispánja Dr. Fábry Sándor az ügyet újra felhozta a vármegye legutóbbi közgyűlésén s az ő indítványára határozta el a közgyűlés, hogy a kormányhoz a nagy horderejű terv megvalósítása tárgyában küldöttséget meneszt. A közgyűlés határozatából kifolyólag az elmúlt kedden tiszteltgett a küldöttség a kereskedelemügyi és földmívelésügyi miniszternél. A küldöttséget, a mely-

meg nekem, hogy engedelmes, jó fia leszel a püspöknek, kötelességtudó szolgálja az urnak. A fiu megtörtén roskadt térdre haldokló anyja ágyánál és fuldokolva rebegette:

— Leszen minden a te akaratod szerint, anyám Az özvegy még az nap éjjel meghalt. Rögton át jött Esztike, az apjával együtt. Ennek elmondotta a fiu anyja utolsó rendelkezését. A temetés után már tudta a leány is. Röviden bucsuztak. Nem esett köztük sem miről se szó. A fiu megköszönte a leánynak, hogy olyan jó volt az anyjához, a leány pedig könnyes szemmel nyujtva kezét csak ennyit szolt.

— Isten veled. Isten veled. Bocsáss meg, ha valamit vétettem volna ellened. Gondolj néha rám is, imádkozzál értem.

Az éjet már a kolostorba töltötte Fráter Titusz A csöndes épületnek ő lett legcsöndesebb lakója. Lelkére ólomsujjal nehezedett a bánat. Nem panaszkodhatott senkinek. A kísértések sokat gyötörték. Láta szenvedni azt a leányt, lánia kellett. Hetenkint kétszer sétára indultak a kolostorbéli papnövédek. Ha a városból a kálvária kápolnához mentek, utjuk mindig a Wéberék háza előtt vitt el. A virágos ablakban ott ült Eszti, Valami kézimunkán dolgozgatva. Fráter Titusz, akárhogy föltette magában, hogy nem fog az ablakra nézni, mégis bepillantott mindig. Tekintetük találkozott, csak egy röpké pillanatra, de ez elég volt hogy mind a kettő lássa, mennyire szenved a másik.

(Folyt. köv.)

ben résztvettek: Dr. Lukács György főispán, Dr. Fábry Sándor alispán, Barabás Béla és Mesteri László képviselők, br. Drechsel Gyula, Geist Gyula, Geist Gusztáv, Haán Béla, Krossy László, Léderer Rudolf, O'áh Antal, Rosenthal Ignác, Szirmai L, Árpád és Varságh Béla — folyó hó 20-án délelőtt 10 ótákor fogadta Hegedüs Sándor kereskedelemügyi miniszter,

Dr. Lukács György főispán néhány szóval üdvözölte a ministert, jelezvén a küldöttség célját, majd dr. Fábry Sándor alispán terjesztette elő hosszabb beszéd kíséretében a vármegye kérelmét.

Beszéde elején B késővármegye meleg köszönetét tolmácsolta a miniszternek azért a kegyért, melylyel a második alföldi tranzverzális műt tervét pártfogásába vette s annak megvalósítását lehetővé tette, majd áttért a Körösök hajózhatóvá tételének tervére. Érveit statisztikai adatokkal támogatva, meggyőzően bizonyította a terv életrevalóságát és szükségességét. Kifejezte, hogy a Hármas Körös az egyetlen magyar folyó, melynek szabályozása véglegesen be van fejezve s most már hajózhatóvá tételét kéri a vármegye a mi néhány duzzasztó zsilip építésével — az elkészített tervek szerint körülbelül négy millió korona költséggel — elérhető. Nemcsak Békés-megyéből, de Arad egyrészéből, Csanádból és Csongrádból is, ha hajózhatók lesznek a Körösök, a gabonát fele annyi fuvardíjjal lehet Bécsig, sőt Passauig szállítani, mint most vasuton Budapestig. Ez óriási differencia a gazdákra, a kik ez uton remélnék kárpótlást azért a sok millióért, a mit a Körösök szabályozásába hozzájárulás czimén befektettek. Erre most látja elérkezettnek az időt a vármegye. Végül ismételtten figyelmébe ajánlván a miniszternek a kérelmet, írásba foglalva is átnyujtotta azt.

Hegedüs Sándor, ki az alispán beszéde közben is többször bólintott helyeslőleg, azzal az egyszerűséggel és közvetlenséggel válaszolt, mely minden tettét jellemzi. Először megköszönte a vármegye elismerését azért, a mit az új tranzverzális műt ügyében tett, de kijelentette, hogy az nem érdem: csak kötelességét teljesítette. Nemcsak örömmel tette a mit tett, de kötelessége is volt, mert programjába volt véve, ígéreteit pedig szeretné beváltani. Hogy azonban a terv oly hamar jutott megvalósulásra, az első sorban Békés megye érdeme, annak a praktikus, életre való kiviteli módozatnak az eredménye, melyet a vármegye a hozzájárulás formájában felajánlott.

A Körösök hajózhatóvá tételének ügyében mindenben magáévá teszi azt, a mit az imént hallott, osztja a felhozott érveket, elismeri a terv nagy horderejét és életrevalóságát, sőt szükségességét is. Mivel azonban oly nagyfontosságú az ügy, s oly nagy anyagi áldozatot kívánt az államtól, ígéreteiben ovatosnak kell lennie, mert ez a dolog nemcsak tőle függ, hanem az egész kabinet kozzájárulásától. Elismeri, hogy tényleg aktualis a terv és helyes az alispánnak az a kombinációja, melylyel a Körösök hajózását a tervezett Tisza-Duna-csatornával hozza kapcsolatba, mert e csatornának természetes háttere a Körösök medenczéje, melyek által éppen az Alföld szive vonatnék be a hajózási rayonba. Végül megígérte, hogy a mint az ideje elérkezik és az anyagi eszközök rendelkezésére fognak állani, napirendre tűzi az ügyet, melynek megvalósulása nemcsak Békés-vármegyének, hanem az egész országnak érdeke, (Éljenzés)

A főispán ezután sorra bemutatta a küldöttség tagjait, kikkél a miniszter kezét fogott s néhány szót váltott.

Darányi Ignác földmívelésügyi miniszter délután öt óraker fogadta a deputációt a Holdutcai palotában.

Miután a főispán bemutatta a küldöttséget, itt is az alispán terjesztette elő a kérelmet, a fentihez hasonlólag megindokolván azt.

Darányi Ignác ép úgy elismerte a terv életrevalóságát, mint kollégája, de pesszimistikusabban nyilatkozott a megvalósítás időpontját illetőleg, mert az állam erejét annyiféle irányban és oly nagy mértékben lekötve tudja, hogy határozott nyilatkozatot egyelőre nem tehet. Azonban készséggel megígérte, hogy annak idején

pártolni fogja tervét, elismervén annak — főképp a gazdaközönség érdekében való — nagy horderejét.

A bemutatkozás és rövid társalgás után véget ért a fogadtatás.

Reményünk lehet tehát rá, hogy ezen eredetileg Szarvasról kiindult nagyhorderejű mű létesítve lesz, amint azt az ország anyagi ereje megengedi. Hogy mit fog nyerni ezzel gazdalkodó közönségünk, az most külön tárgyalni felesleges, az eszme felvetésekor részletesen megvitatta terjesztettük nézetünket olvasó közönségünk elé.

Ujdonságok.

Egészségügyi felolvasás. Békés-vármegye közegészségügyi bizottsága az évi közgyűlést f. hó 17-en Szarvason tartotta meg az Árpád vendéglő dísztermében, mikor is a közgyűlés végeztével, nyilvános felolvasást is tartott. E felolvasáson nagyon szép számban jelent meg a közönség, különösen a hölgyek voltak sokan, mi, nem tudom nem-e az ember természetben rejlő hiúságnak lehetne tulajdonítani mert a felolvasás egyik pontja a bőr ápolásáról szólt s talán sokan azon reményben mentek el, hogy majd tanulhatnak valamit, hogyan tehetik szebbé s finomabba bőruker. Pedig, akik ezen reményben mentek el azon nagyon csalódtak, mert Dr. Nékám Lajos egyetemi m. tanár ur felolvasása nagyon érdekes és tanulságos volt, de nem azon szempontból, mert bizony azokat a recepteket, a miket felolvasott, mint a régi római nők használtak bőrszépítőnek, — bajos lenne elkészíteni, mivel nem mindenki rendelkezik az azokhoz szükséges anyagokkal, akik azonban nem ilyen szempontból tartották érdemesnek a megjelenést, élvezhettek a valóban szépen kidolgozott s előadott felolvasáson. Nem ártott volna ugyan ha kissé hangosabban beszél, s kissé rövidebbre vette volna mánkáját, de azért még a laikus ember is megérthette és sokat tanulhatott belőle. Dr. Nékám felolvasása a második szám volt, előbb Dr. Déry Henrik helybeli orvos olvasott, ugyanolyan érdekes és fontos tárgyról, az iskolákról. A felolvasása nagyon szép, rendkívül gondosan kidolgozott munka volt. Látszik, hogy Dr. Déry Henrik ur mind megfigyelte az egyes iskolák egészségügyi fogadtatásait s nagyon helyesen írta le, hogy milyenek kellene lenni egy eszményi, egység tekintetében teljesen megfelelő iskolának. Csakhogy mikor lesz ez a terv kivive, az összes iskolákban az nagy kérdés.

Szóval az egészségügyi bizottság egy valóban élvezetes estét szerzett Szarvas város közönségének, melynek vajmi ritkán van alkalma tudományos felolvasásban részt venni. A felolvasás után bankett volt, melyen a közönség szintén nagy számban jelent meg. A vacsora alkalmával sok igen érdekes toasztot volt szerencénk végig hallgatni.

A szarvasi polgári leányiskola államosítása. A polg. leányiskola államosítása már befejezett dolog. Az új épülete a Kossuth Lajos utcában lesz még pedig a Dérczy féle portán, melyet Szarvas város már megvett Dérczy Ferencztől. 8000 K-ért Mástkülönb az ügy igen gyorsan halad. A költségvetést a terv elkészítését már kiadta a város egy mérnöknek. Ugy hogy ha ez készen lesz, akkor ha ezt el fogadja a város, majd a megye, a ministerium teszi meg rá az észrevételeit. A város különben 40.000 koronát irányzott elő. Ugy gondoljuk, hogy ebből a pénzből a mai kornak teljesen megfelelő és modern berendezésű leányiskolát lehet építeni.

Főigazgatói látogatás. Géresy Kálmán a debreczeni tankerület főigazgatója most végzi iskola látogatásait. Szarvasra a jövő héten fog jönni, hol is az ág. hitv. ev. főgymnasiumot fogja megvizsgálni Meghalgatja az egyes tanárok előadásait, átnézi a tanulók írásbeli feladatait és észrevételeit úgy helyben a tanári kar előtt, mint majd a ministerium előtt előadja.

Tolvaj iparos tanoncok. F. hó 15-én éjjel a Scheiner József helybeli fűszerkereskedő üzletében 3 iparos tanonc betört, de szerencsére éppen egy arra sétáló rendőr észrevette és elfogta. A rendőrségnél ki-vallották, hogy a helyben elkövetett több rendbéli lopást 6-on követték el és ez év június havában 13 helyen a villany-csengettyüket is ők rongálták meg.

Eljegyzés. Szarvas orvoskarának egyik közszertetire méltó tagj Dr Takács Izsó a napokban jegyezte el a szarvasi hölgykoszoru egyik bájos virágját. Zlinszky István nyugalmazott gazdatiszt kedves leányát Rózsikát. Őszintén gratulálunk!

A szarvasi nőegylet ma délután 3 óraker a szarvasi főgymn. rajztermében rendes közgyűlést tart. A közgyűlés lefolyásáról jövő számunkban fogunk beszámolni.

Róka vadászat Szarvason. Hivatásos vadászaink irigykedve nézhetnek Jelen Pál szarvasi rendőrrre, ki f. hó 23-án Gombár György szarvasi lakos 1645 számú háza tetején egy szépen kifejlett rókát lőtt. Hogy kerülhetett a róka be a városba, nem tudni, csak 23-án reggel vették észre Gombárék hogy valami ismeretlen állat sétálgat házuk jetején, botot, karót, s göringyet ragadva, úzni, s dobálni kezdték róka komát, de biz az alig hederített rájuk,

